

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 215/2022
17.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Милене Рашић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 213/17 од 13.07.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 238/21 од 14.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2022. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 213/17 од 13.07.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 238/21 од 14.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 213/17 од 13.07.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, под претњом опозива условне осуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка насталих пред ОЈТ у Параћину у износу од 18.871,00 динара и судског паушала у износу од 8.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће висина трошкова насталих пред судом бити одређена након правноснажности пресуде. Поред тога, окривљени је обавезан да исплати трошкове кривичног поступка оштећеном ББ, на име заступања од стране пуномоћника, о чијој ће

висини суд одлучити посебним решењем по правноснажности пресуде, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 238/21 од 14.12.2021. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца ОЈТ у Параћину и жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) и 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и након одржане седнице већа донесе одлуку којом се утврђује да је повређен закон на штету окривљеног и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на штету окривљеног, на тај начин што је суд, мењајући чињенични опис кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. Кривичног законика, које је окривљеном стављено на терет оптужним актом, окривљеног огласио кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Параћину К 213/17 од 13.07.2021. године, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда – да у конкретном случају није прекорачена оптужба, већ је суд остао у оквиру датог чињеничног скупа описа дела из оптужења и из њега издвојио нешто ужи чињенични скуп који представља утврђено чињенично стање, сходно коме је извршена измена правне квалификације кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, на шта је суд овлашћен сходно члану 420. став 2. ЗКП (страна 18., последњи став образложења првостепене пресуде), на страни 3. у петом ставу, образложења пресуде Вишег суда у Јагодини Кж1 238/21 од 14.12.2021. године, изнео разлоге које у свему као јасне и правилне, прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Имајући у виду да прекорачење оптужбе на штету окривљеног, подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела описаних у оптужном акту додавањем веће криминалне активности и воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције, по оцени Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа и правне квалификације кривичног дела у изреци побијане првостепене пресуде, у односу на опис у оптужном акту јавног тужиоца ОЈТ у Параћину Кт 443/16 од 07.08.2017. године, насупрот ставу браниоца окривљеног, није прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог подношења захтева, наводи се и образлаже битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, истицањем да Виши суд у Јагодини није био стварно надлежан да одлучује по жалби изјављеној против првостепене пресуде. Поред тога, осталим наводима поднетог захтева, бранилац оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом и полемише са изведеним доказима – снимком видео надзора, што представља повреду члана 440. ЗКП и у вези са тим указује да је суд одбио поједине доказне предлоге одбране, чиме указује на повреду члана 395. ЗКП.

Међутим, како према одредби члана 485. став 4. ЗКП, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП и повреде чланова 395. и 440. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Надаље, бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, али наводи захтева не садрже објашњење у чему се истакнута повреда конкретно састоји. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на коју се захтевом само указује, то се овај суд у разматрање и оцену ове повреде, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић